

яніе работила и надъ покрываніе-то на подданици-ты си — Арианы, Лонгобардска-та кралица Теоделинда; той пакъ прибралъ въ пазухы-ты на католическѣ-тѣ черковѣ Испанскы-ты Вест-Готты, кога-то ся помѣтихъ-хъ отъ Арианство-то. Нѣ по-главный прѣдмѣтъ на грижи-ты му било вътрешно-то благоустройство на повѣренѣ-тѣ му черковѣ. Затова той ся старалъ да поставя въ прѣдѣлы-ты ѣ все достойны пастыри, въодушевлявалъ ги, и ги наставлялъ какъ да си исполнявать святы-ты длѣжности, а все-тѣхъ ся грижилъ и за благолѣпіе-то на черковно-то богослуженіе. Съ тѣзи цѣль, той замѣнилъ Амвросіанскыя напѣвъ съ напѣва, кой-то му носи имя-то, — прѣобразилъ Римскѣ-тѣ литургіѣ, каква-то си е днесъ, и прѣвелъ отъ Гръцкы на Латинскы литургіѣ-тѣ на прѣжде освещенны-ты дары. Кога-то Цариградскій Патриархъ, Іоаннъ Постникъ ся титулиралъ съ даденѣ-тѣ му отъ императора Маврикія титлѣ, Вселенскій Патриархъ, той си помыслилъ, че тя не значи друго, освѣнъ епископъ-тъ надъ сичкы-ты епископы, та жъ провъзгласилъ опаснѣ за вѣрѣ-тѣ, и ся нарѣкълъ напротивъ «рабъ-тъ на сичкы-ты священники.» Григорій умрѣлъ 604 г., и безъ да глѣдамы на толкози голѣмы-ты му трудове въ управленіе-то на черковѣ-тѣ, пакъ оставилъ слѣдъ себе си много съчиненія, отъ кои-то едни — по тълкованіе-то на Св. Писаніе, а другы — по правоученіе-то и богослуженіе-то. По заблѣжителни отъ тѣхъ сѣ:

- 1) Пастырско Правило, или наставленія камъ-то пастыри-ты;
- 2) Диалогы за живота и чюдеса-та на Италианскы-ты святы Отци, отъ кои-то на истокъ го назвали Двоесловъ, или Събесѣдователь;
- 3) Книга на тайнства-та, Антифонникъ и чинъ благословенія.

§. 49. Пелагіева-та ересь и борба-та на Бл. Августина съ неѣ.

Съвръменно съ заблужденіе-то на Несторія ся появила пакъ на Западъ, ересь-та на Пелагія, кой-то бѣше монахъ отъ Бретанія, и бѣше съставилъ поглѣдъ върху чловѣческѣ-тѣ природѣ, съвѣмъ несъгласенъ нити съ ученіе на Св. Писаніе, нити съ опыта на повече-то отъ чловѣци-ты. По негово-то мнѣніе чловѣкъ-тъ открай още си е направенъ отъ Бога да умира, и Адамъ никакъ не е поврѣдилъ чрѣзъ грѣхопаденіе-то си сѣщность-тѣ на своѣ-тѣ природѣ. Затова и хора-та си ся раждатъ безъ никаквѣ естественихъ повредѣ, и безъ прародителскыя грѣхъ, — и съ естественны-ты си силы само можѣтъ да достигнѣтъ до едно нравственно свършенство, безъ да имѣтъ нуждѣ въ това отъ свърхъ — естественнѣ-тѣ помощъ на Бога.

Спрѣнъ на таквызи-то си мысли, той ги прѣснѣлъ най-напрѣдъ изъ Римъ а послѣ — и въ Картагенъ, нѣ тамъ той намѣрилъ противникъ Бл. Августина.

Бл. Августинъ ся родилъ (13. Ноемврія 354 г.) въ Нумидійскыя градъ Тагастъ. Майка му, Моника, дордѣ былъ още младъ,